

Det allersidste, jeg vil sige, er, at jeg ikke tror, at vi – som nogle har været inde på her – med vores forslag har svækket mulighederne for at få en grundlovskommission på et eller andet tidspunkt, overhovedet ikke. Det her kræver tid, men vi har tiden for os, og det skal nok komme på et eller andet tidspunkt.

Så var der også nogle, der gav udtryk for, at det egentlig var lidt synd for os, at vi har lagt alt det arbejde i det. Jamen når man laver noget, man synes er sjovt, så gør det jo ikke noget, at det tager tid. Det her har været sjovt, og det er en glæde i sig selv.

Og under alle omstændigheder er det også tilfredsstillende med sådan en debat. Det viser faktisk, at der er nogle principielle spørgsmål, som vi meget sjældent diskuterer i Folketinget, og en gang imellem skulle vi altså tage og gøre det. Desværre interesserer den slags principielle debatter stort set ikke det publikum, som refererer til offentligheden. Det må man nok sige er beklageligt, men sådan er det også.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (Udviklingsprogrammet for Vedvarende Energi m.v.). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 29/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg oplæse følgende:

Vedvarende energi er kommet for at blive, eller måske skulle man hellere sige, at de fornyelige energikilder vedblivende skal udgøre en del af vor energiforsyning. Ikke nok med det, men vi har faktisk i energihandlingsplanen »Energi 21« forudsat en stigning i den såkaldte VE-anvendelse på 1 pct. om året i 30 år. Dette vil i løbet af det nævnte tidsrum bevirke, at vi når op på, at hele 35 pct. af vor energiforsyning dækkes med vedvarende, fornyelige energikilder.

Så stor en forandring kræver selvsagt et udviklingsprogram, og et sådant har da også eksisteret siden 1990. Dette såkaldte UVE-program har dannet ramme om Energistyrelsens tilskud til fremme af vedvarende energi. Det har bl.a. drejet sig om standardtilskudsordninger for installation af anlæg i bygninger, projekttilskud til udvikling og demonstration af VE-teknikker, tilskud til prøvestationer for VE-anlæg og energikontorer samt informationskampagner.

Loven om udnyttelse af vedvarende energikilder har hidtil kun indeholdt regler for tilskud til VE-anlæg i bygninger, medens de øvrige tilskud under UVE-programmet er ydet alene på grundlag af de årlige bevillinger på finansloven. Administrationen er i praksis foregået ved bemyndigelse til energiministeren.

Der er således behov for at fastsætte nærmere lovregler for alle former for tilskud under programmet. Det er herom, det foreliggende forslag til ændring af loven om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. handler. Det synes vi i Socialdemokratiet er en rigtig god idé, og vi støtter forslaget.

Samtidig benytter man sig af anledningen til i loven at indføre en hjemmel til at opkræve et gebyr i forbindelse med registreringer i et landsdækkende register for vindmølleejere. Også dette kan vi gå ind for i Socialdemokratiet.

Det skal tilføjes, at der ikke vil ske nogen ændring i bevillingsproceduren. Lovforslaget drejer sig kun om den lovmæssige hjemmel for administrationen af udviklingsprogrammet.

Vi er i Socialdemokratiet naturligvis åbne for diskussion om indholdet i lovforslaget under udvalgsbehandlingen.